

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Heleny Nebesařové a soudkyň JUDr. Ireny Karpíškové a JUDr. Růženy Kučerové v právní věci

žalobce: **Nakladatelství Fraus s r.o.**, IČO: 64831027, se sídlem Edvarda Beneše 2468/72,
301 00 Plzeň
zast. JUDr. Michalem Růžičkou, advokátem, Vinohradská 37, Praha 2

proti

žalovanému: **TAKTIK International, s.r.o.**, IČO: 36843954, se sídlem Krompašská 510/96,
Košice, Slovenská republika, podnikající na území ČR prostřednictvím TAKTIK
International s.r.o., organizační složka, se sídlem Argentinská 286/38, Praha 7,
IČO: 28495802
zast. dr. Erwinem Hanslikem, advokátem, U Prašné brány 1, Praha 1

o ochranu práv majitele ochranných známek a ochranu proti nekalé soutěži

t a k t o :

- I. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci přiměřené zadostiučinění v částce 300.000,- Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení v částce 67.726,-Kč k rukám právního zástupce JUDr. Michala Růžičky do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

Žalobce se podanou žalobou dne 17.6.2015 domáhal proti žalovanému ochrany práv majitele ochranných známek a ochrany proti nekalé soutěži. V žalobě uvedl, že hlavním oborem jeho podnikatelské činnosti je vydavatelská činnost. V současné době je patrně největším učebnicovým nakladatelstvím v ČR. Žalobce navázal na předchozí podnikatelskou činnost svého jednatele v oboru nakladatelství, na českém trhu pak působí již od roku 1995, přičemž získal řadu ocenění za vydávání učebnic a slovníků v České republice i v Evropě. Žalobce je m.j. vlastníkem řady ochranných známek FRAUS. Od roku 2002 uvádí žalobce na český trh pracovní sešity určené k použití spolu s jeho učebnicemi, tvořící pro tř. 6. až 9. Základní školy a víceletá gymnázia komplexní soustavu učebnic a pracovních sešitů. Učebnicím a učebním textům uděluje Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy ČR (dále MŠMT) tzv. schvalovací doložku, která je nutností pro zařazení jakéhokoliv učebního materiálu na seznam pomůcek, které školy mohou zakoupit a poskytovat žákům bezplatně dle § 27 školského zákona. Uvedené učebnice žalobce spolu s odpovídajícími pracovními sešity představují tzv. ucelenou řadu učebnic ve smyslu čl. I odst. 5 písm. c/ směrnice MŠMT ze dne 30.9.2013 a jako takové získaly od MŠMT odpovídající schvalovací doložku. Žalovaná společnost byla zapsána do obchodního rejstříku SR dne 5.10.2007 a je zřizovatelem organizační složky na území ČR. Žalovaný dosud nevydal na českém trhu žádné učebnice. Ve školním roce 2013/2014 žalobce zjistil, že žalovaný začal uvádět na tuzemský trh vlastní pracovní sešity určené pro 6. - 9. ročník ZŠ a víceletá gymnázia. Žalobce nebrojí proti samotnému faktu, že žalovaný vstoupil na trh, na kterém je již delší dobu etablovaný žalobce. Brojí pouze proti okolnostem vstupu žalovaného na tento trh, které považuje za protiprávní. V pracovních sešitech řady „Hravá čeština“ žalovaný uvádí, že se jedná o pracovní sešity pro učebnice žalobce, kterým byla udělena doložka MŠMT, přestože předm. sešitům žalovaného nikdy taková schvalovací doložka udělena nebyla. Žalovaný nejen že neoprávněně v těchto svých pracovních sešitech používá schvalovací doložku, která náleží žalobci, ale dokonce k jejímu uvození používá odkaz na učebnici žalobce, jeho obchodní firmu a ochrannou známku FRAUS. Poté vydal žalovaný pracovní sešity z řady Hravý zeměpis, Hravá fyzika a Hravá matematika kde již pouze uvádí, že tyto pracovní sešity jsou vhodné k učebnicím „Nakladatelství Fraus“ nebo k učebnicím FRAUS. Odkazy na učebnice žalobce inseruje žalovaný pro své pracovní sešity i na svých českých internetových stránkách, dokonce se snaží zmást českého zákazníka tím, že zde uvádí podrobnosti o slovenské doložce, která však nemá jakýkoliv relevantní vztah k českému trhu, nadto se jedná pouze o doporučující (nikoliv schvalovací) doložku. Žalobce má za to, že žalovaný popsáním jednáním neoprávněně (bez souhlasu žalobce a bez objektivního důvodu) užívá jeho ochranné známky FRAUS, čímž naplňuje i generální klauzuli nekalé soutěže. Žalovaný se snaží dosáhnout u zákazníků dojmu, že se jedná o pracovní sešity vydávané jako součást soustavy, kterou vydává žalobce a nepoctivým způsobem zneužívá toho, že nemusel vytvořit vlastní učebnice, a ani nemusel usilovat o získání schvalovací doložky. Žalobce dále zdůraznil, že vstup žalovaného na český trh byl promyšlený za hranicí férové hospodářské soutěže, kdy

dokonce v rámci katalogu v roce 2013 žalovaný uvedl, že jejich pracovní sešity Hravá čeština jsou „nejlepšími pracovními sešity k učebnicím Fraus...“, aniž by byl žalovaným takový superlativ jakkoliv vysvětlen či doložen.

Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby s tím, že svým vstupem na český trh s předm. pracovními sešity neporušil právo žalobce k ochranným známkám, ani se nedopustil nekalosoutěžního jednání.

Rozsudkem č.j. 41 Cm 11/2015-216 ze dne 9.11.2016 soud vyhověl žalobě co do zdržovacího nároku užívat označení FRAUS na obalech či v textu svých výrobků a při jejich propagaci, včetně propagace na internetu, v části týkající se zdržení užívat kombinovanou ochrannou známku FRAUS žalobu zamítnul (výrok I.); dále uložil žalovanému zdržet se uvádění odkazu na schvalovací doložky MŠMT produktů žalobce na obalech nebo v textu svých výrobků (výrok II.); ve výroku III. uložil žalovanému povinnost zdržet se uvádění odkazů na žalobce nebo produkty žalobce na obalech či v textu svých výroků; ve výroku IV. byla žaloba zamítnuta v části požadující stáhnutí z trhu a ukončení nabídky a spolu s těmi, které jsou dosud ve skladu výrobce, skartovat za přítomnosti notáře (týkající se výrobků zde specifikovaných); ve výroku V. byla žalovanému uložena povinnost zdržet se zveřejňování odkazů na produkty žalobce na svých internetových stránkách a veškeré tyto odkazy z těchto internetových stránek odstranit; ve výroku VI. byl žalovaný uznán povinným zdržet se uvádění údajů o doložkách MŠMT týkající se žalobce na svých internetových stránkách; ve výroku VII. bylo rozhodnuto o povinnosti žalovaného zaplatit žalobci přiměřené zadostiučinění v částce 300.000,-Kč; výrokem VIII. byla žalovanému uložena povinnost zveřejnit zde specifikovanou omluvu; ve výroku IX. byla žalovanému uložena povinnost sdělit žalobci zde specifikované informace; žaloba v části týkající se požadované náhrady škody v částce 3,662.846,-Kč byla vyčleněna k samostatnému řízení (výrok X.) a ve výroku XI. byla žalovanému uložena povinnost zaplatit náhradu nákladů řízení. Soud na základě provedeného dokazování dospěl k závěru, že žalovaný se výše popsáním jednáním dopustil ve vztahu k žalobci nekalé soutěže a neoprávněně zasáhl do práv žalobce ke slovní ochranné známce FRAUS. Proti vyhovujícím výrokům rozsudku se odvolal žalovaný.

Rozsudkem č.j. 3 Cmo 38/2017-252 ze dne 20.2.2018 (právní moc 17.5.2018) Vrchní soud v Praze rozsudek soudu prvního stupně potvrdil ve výrocích I., V., VI., IX., dále ve výrocích II. a III. (s doplněním textu “ svých výrobků specifikovaných ve výroku IV.“) a ve výroku VIII. potvrdil uveřejnění omluvy ve zkráceném znění (formulovaném odvolacím soudem); ve výroku VII. a výroku XI. byl rozsudek soudu prvního stupně zrušen a v tomto rozsahu věc vrácena k dalšímu řízení. Odvolací soud se ztotožnil se skutkovými a právními závěry soudu prvního stupně (vyjma hodnocení podmínek pro peněžitě zadostiučinění), přičemž zdůraznil, že žalovaný tím, že na svých pracovních sešitech užil označení „Fraus“ shodné se slovní ochrannou známkou žalobce, s odkazem na učebnice žalobce, aniž k tomu měl souhlas žalobce a bez jeho vědomí, se dopustil neoprávněného zásahu do práv k ochranné známce žalobce a toto jednání, ke kterému došlo v soutěžním prostředí, je zároveň třeba považovat za jednání v rozporu s dobrými mravy soutěže. Stejně tak žalovaný neoprávněně užíval na svých pracovních sešitech schvalovací doložku MŠMT, která náležela žalobci a nikoli žalovanému. Odvolací soud rovněž neuznal argument žalovaného, že užití ochranné známky žalobce bylo nezbytné, aby žalovaný informoval veřejnost, že jeho produkt je specializován

na procvičování látky, kterou žáci probírají podle učebnic žalobce, neboť to byl sám žalovaný, kdo tvrdil, že na základě výzvy žalobce od označování svých pracovních sešitů ochrannou známkou žalobce sám ustoupil. Je tedy zřejmé, že skutečná potřeba takového označování ve skutečnosti dána nebyla. Ostatně žalobce sám dodával vlastní pracovní sešity, odlišné od sešitů žalovaného. Odvolací soud má dále za to, že žalovaný se dopustil nekalosoutěžního jednání, které nepochybně přivodilo žalobci újmu, a že je zřejmé, že je na místě tuto újmu reparovat přinejmenším v nepeněžitě formě omluvou. Soudu prvního stupně však vytknul, že z rozsudku není zcela zřejmé, zda újma způsobená žalobci (rovněž nekalou soutěží) měla být reparována peněžitou formou a zda částka 300.000,-Kč představuje přiměřené zadostiučinění, které by bylo v tomto případě na místě. V dalším řízení bylo proto soudu prvního stupně uloženo znovu zhodnotit, zda je na místě vedle nepeněžitěho zadostiučinění i zadostiučinění peněžitě, a zda se přiznaná částka jeví jako adekvátní závažnosti a délce jednání žalovaného.

Žalobce v dalším řízení shrnul důvody pro požadované zaplacení zadostiučinění v penězích žalovaným následovně. Předně odkázal na v průběhu řízení předložený srovnávací graf vývoje tržeb žalovaného se soutěžitelem Klett nakladatelství s.r.o., z něhož vyplývá neobvykle rychlý a vysoký nárůst tržeb žalovaného na relevantním trhu v předm. době, jako důsledek jeho protiprávního jednání. Žalobce v této souvislosti zdůraznil, že jednání žalovaného bylo vědomé, plánované a úmyslné. Je zjevné, že žalovaný se na protiprávní jednání dlouhodobě připravoval, neboť příprava a zpracování pracovního sešitu, jeho korektury, interní schvalování je otázkou minimálně měsíců. Dále je zjevné, že žalovaný vědomě zakomponoval do svého produktu nepravdivá a klamavá tvrzení a informace, které vedly k poškození konkurence, zejména žalobce, ale rovněž k zásadnímu poškození spotřebitelů, kteří byli uváděni v omyl, klamání a ve svých důsledcích poškozeni, když na základě nekalých praktik žalovaného zakoupili produkt žalovaného, který by jinak nezakoupili. Je třeba připomenout, že jednání žalovaného bylo dlouhodobé a neustalo ani v okamžiku, kdy byl na závadnost svého jednání žalobcem upozorněn, dokonce ani v okamžiku, kdy žalovaný v průběhu řízení účelově předstíral ochotu jednat o smírném řešení sporu. Žalobce má za to, že nekalosoutěžní jednání žalovaného má dlouhodobé důsledky, které nelze zhojit pouhým publikováním omluvy v odborných periodikách s velmi omezeným dosahem mezi spotřebiteli (nadto po delším čase od závadného jednání), neboť tato čtou zejména učitelé, nikoliv však rodiče dětí a děti samotné. Aby taková omluva beze zbytku splnila satisfakční funkci přiměřeného zadostiučinění poskytovaného žalobci, bylo by nezbytné, aby byla provedena a distribuována nejméně stejným způsobem a nejméně ve stejném rozsahu stejnému okruhu zákazníků, což se v daném případě nestalo. Za první faktor nemajetkové újmy považuje žalobce zhoršení „goodwillu, image“ špičkového učebnicového nakladatelství, kdy žalovaný navodil situaci, že zákazníci – zejména učitelé – žalobce spojují s materiály, které samo nakladatelství žalobce považuje za jazykově i odborně nekvalitní a nikdy by školám takové nenabídlo. Druhým faktorem nemajetkové újmy je, že žalovaný si svým nekalosoutěžním jednáním dlouhodobě znásobil efektivitu zavádění svých produktů na trh – získal na dlouhou dobu (řádu let) neoprávněnou výhodu v tržní soutěži. Nakladatelství Fraus se toto neprojevovalo přímo v okamžitě snížení tržeb nebo zvýšení nákladů, ale známostí značky FRAUS, kterou použil ve svých výrobcích, byl výrazně „dotován“ tj. posílen marketing žalovaného tak, že ho žalovaný díky používání zavedené značky nakladatelství Fraus měl výrazně účinnější. Žalobce zdůraznil, že „efekt sněhové koule“ ve prospěch

produktů žalovaného už nastal, známosti značky FRAUS bylo pro její rozkutálení a prvotní nabalení využito, nyní – nezávisle na výsledku soudního sporu a uložených opatřeních – žalovanému už jen stačí ji kutálet dál. Požadovaných 300.000,-Kč proto považuje žalobce za naprosto symbolickou nedostatečnou kompenzaci všeho, k čemu si žalovaný neoprávněným užitím značky FRAUS „pomohl“ do budoucna. V této souvislosti žalobce konstatoval, že za přiměřenou satisfakci považuje min. částku 1,000.000,-Kč, soud však rozšíření žaloby o další částku 700.000,-Kč nepřipustil.

Žalovaný navrhl co do požadovaného zadostiučinění v penězích zamítnutí žaloby. K argumentaci žalobce namítl, že srovnávání tržeb vydavatelství Klett a TAKTIK považuje ve věci za zcela irelevantní. V této souvislosti žalovaný zdůraznil, že zakladatelé a společníci žalované společnosti podnikají i v jiných zemích a před vstupem na český trh jejich společnosti vygenerovaly na Slovensku v letech 2009-2012 tržby v úhrnné výši více než 1 mil EUR. Žalovaný byl proto připraven na aplikování know-how při tvorbě pracovních sešitů i na vynaložení potřebných investic na českém trhu. Není tudíž pravda, že žalovaný byl nováčkem na relevantním trhu, kdy již 4 roky budoval dodavatelsko-odběratelské vztahy a svou pozici na českém trhu v sektoru vzdělávání se zákazníky (základními školami v ČR). Žalobce tedy zcela opomíjí, že podnikatelský úspěch žalovaného z dlouhodobého hlediska na českém trhu nemůže být dán objektivně žádným jednáním souvisejícím se žalobcem, ale erudicí a manažerskou schopností zaměstnanců a majitelů žalované společnosti. Žalovaný investoval nemalé výdaje do grafiky a barevného provedení předm. pracovních sešitů, čímž upoutal spotřebitele. Proto reálně žalobci nemohla vzniknout žádná nemajetková újma v důsledku jednání žalovaného, a pokud vznikla, pak tato byla odčiněna již omluvou, o které již bylo pravomocně rozhodnuto. Žalovaný dále namítl, že žalobce ke spornému nároku přesně nepopsal, jaká nemajetková újma mu vznikla, kdy a v jaké formě, v jakém rozsahu, což je nezbytným předpokladem pro požadované přiměřené zadostiučinění za vzniklou nemajetkovou újmu. Dle žalovaného je pro posouzení přiměřenosti druhu a výše přiměřeného zadostiučinění soudem třeba přihlídnout ve prospěch žalovaného k následujícím skutečnostem. Žalovaný před zahájením soudního sporu dobrovolně upustil od vytýkaného jednání (od září 2014), kdy první z pracovních sešitů byly uvedeny žalovaným na trh až v polovině roku 2013; podstatná část pracovních sešitů tedy nebyla na trhu déle než 6 měsíců. V průběhu řízení, nejpozději v březnu 2016 vyzval žalovaný distributory, aby mu vrátili poslední skladové kusy 1. vydání pracovních sešitů obsahující žalobou napadený text. Kontrolní nákupy žalobce z roku 2016 nemohou sloužit jako důkaz pokračujícího jednání žalovaného, stejně tak osamocené prohlášení ředitele základní školy v Doudlebách. Navíc je nutné vzít v úvahu, že předmětné doložky obsahovaly pouze pracovní sešity Hravá čeština; zeměpis a matematika 6 obsahovaly pouze jeden odkaz na zadní straně pracovního sešitu. Žalovaný z uvedených důvodů uzavřel, že uložené zadostiučinění ve formě omluvy je za dané situace dostačující.

Předně je třeba konstatovat, že o protiprávním jednání žalovaného spočívajícím v neoprávněném zásahu do práv žalobce ke slovním ochranným známkám žalobce a rovněž o nekalosoutěžním jednání žalovaného bylo již pravomocně rozhodnuto. Soud proto při posuzování nároku žalobce na finanční satisfakci vycházel ze zjištěného skutkového stavu a právních závěrů uvedených ve výše cit. rozsudcích soudů prvního a druhého stupně. Dále je třeba v souvislosti s posouzením předm. nároku připomenout, že ve smyslu ust. § 5 z.č.

221/2006 Sb. a ust. § 2988 obč. zák. má právo žalobce požadovat přiměřené zadostiučinění, a to ve formě nepeněžní i peněžní. Podmínkou přiznání zadostiučinění je vznik újmy, a to výlučně nehmotné. Dle konstantní judikatury je nárok na přiměřené zadostiučinění nárokem, který podléhá volné úvaze soudu a soud rozhoduje podle určitých kritérií. Přiměřené zadostiučinění jako právní prostředek ochrany proti nekalé soutěži je nárokem satisfakčním, který slouží k reparaci nemateriální újmy, a má proto v podstatě objektivní charakter. Materiální a subjektivní hlediska mají při poskytování zadostiučinění pouze podružný, popřípadě zanedbatelný význam. K tomu, aby soud mohl jednáním nekalé soutěže dotčenému účastníkovi přiznat právo na přiměřené zadostiučinění v penězích, musí být nepochybně zjištěno, že tento účastník utrpěl v souvislosti s jednáním nekalé soutěže nemajetkovou újmu, a to v takovém rozsahu nebo takového druhu, že nepostačuje její vyrovnání přiměřeným zadostiučiněním v nepeněžité formě (srov. rozsudek Nejvyššího soudu ČR 23 Cdo 3964/2011 ze dne 25.10.2012).

V daném případě je třeba s odkazem na výše uvedené rozsudky soudů obou stupňů zdůraznit, že vznik nemajetkové újmy žalobci, spočívající v rozmělnění hodnoty ochranné známky FRAUS a snížení dobré pověsti (goodwillu) dlouhodobě budovaného zavedeného podnikání žalobce v daném segmentu trhu u zákazníků a odborné veřejnosti, byl v řízení shledán a žalobci bylo proto pravomocně přiznáno zadostiučinění formou omluvy. V intencích závazného právního názoru odvolacího soudu se proto soud v dalším řízení zabýval otázkou, zda přiznaná satisfakce formou omluvy je dostačující, či je na místě reparovat nehmotnou újmu i peněžitou formou, případně zda částka 300.000,-Kč představuje přiměřené zadostiučinění.

Soud má za to, že s ohledem na okolnosti daného případu je na místě vedle přiznané satisfakce formou omluvy reparovat nehmotnou újmu žalobci i peněžitou formou. Z provedeného dokazování vyplynulo, že protiprávní stav trval min. od poloviny roku 2013 do roku 2016 (kdy sám žalovaný tvrdí, že až v březnu 2016 dal pokyn svým distributorům k vrácení sporných sešitů). Na tomto závěru pak nic nemůže změnit tvrzení žalovaného, že uvedl na trh nové (nezávadné) sešity, když souběžně byly prodávány i sešity závadné. Nelze proto přisvědčit argumentaci žalovaného, že závadné sešity byly na trhu pouze v řádu měsíců. V této souvislosti je třeba připomenout, že v řízení byly vedle prvního vydání Hravé češtiny (obsahující m.j. odkaz na doložku MŠMT žalobce) shledány jako závadné i následně vydané pracovní sešity (1. vydání) Hravé fyziky, Hravého zeměpisu a Hravé matematiky (obsahující odkaz na učebnice Fraus). Nadto je třeba zdůraznit, že žalovaným odkazované 2. vydání pracovních sešitů bylo uvedeno na český trh až poté, co již byl naplněn prvotní účel nekalosoutěžního jednání žalovaného na úkor zavedeného podnikání žalobce v souvislosti se vstupem žalovaného na český trh. Rozsah nekalosoutěžního jednání žalovaného byl zvýšen dále prezentací sporných sešitů žalovaného na internetových stránkách. Za podstatné pak soud z hlediska rozsahu nemajetkové újmy snížením goodwillu zavedené značky FRAUS považuje znaleckým posudkem prokázanou skutečnost, že min. 1 rok byl k dispozici na internetových stránkách ke stažení katalog žalovaného na školní rok 2013/2014, kde bylo k nabízeným předm. pracovním sešitům Hravá čeština (1. vydání) žalovaného bez bližšího vysvětlení prezentováno, že se jedná o nejlepší pracovní sešity k učebnicím Fraus. To vše v rozhodné době, kdy se žalovaný snažil etablovat na český trh a získat si zákaznickou základnu. Soud dále konstatuje, že v rámci posouzení tohoto nároku nepřihlížel k vyjádřením účastníků týkající se hmotné újmy či zisků žalovaného, když žaloba v části týkající se náhrady škody byla vyčleněna k samostatnému řízení. Soud však zdůrazňuje k argumentaci

žalovaného, a to z pohledu vědomého (parazitního) vstupu žalovaného na český trh a s ním spojené prokázané nekalosoutěžní jednání ve vztahu k žalobci, že předchozí podnikání žalovaného či jeho orgánů mimo český trh nemá žádnou relevanci k posuzování rozsahu a intenzity nehmotné újmy vzniklé žalobci, a to zejména s ohledem na specifikum relevantního trhu s učebnicemi a pracovními sešity pro školy, které podléhají na území ČR speciální právní úpravě a schvalovacímu procesu. Soud tedy uzavírá, že s ohledem na rozsah a délku protiprávního jednání žalovaného, spočívajícího jednak v neoprávněném zásahu do práv žalobce jako majitele slovních ochranných známek FRAUS a dále v naplnění skutkové podstaty nekalé soutěže, nepovažuje přisouzenou reparaci vzniklé nemajetkové újmy formou omluvy za dostatečnou. V této souvislosti je třeba s odkazem na zavedenou judikaturu připomenout, že přiměřené zadostiučinění plní dvojí funkci – sankční a preventivní (nekalá soutěž či porušení průmyslového práva se nevyplácí a dobré mravy hospodářské soutěže je třeba respektovat). Soud má za to, že s ohledem na okolnosti daného případu uložená omluva v přiznaném rozsahu zveřejnění není způsobilá zcela splnit uvedené funkce přiměřeného zadostiučinění. Soud má dále za to, že částka ve výši 300.000,- Kč je přiměřená daným okolnostem a je adekvátní závažnosti a délce protiprávního jednání žalovaného. Soud proto ze všech uvedených důvodů žalobě v této části vyhověl. Nad rámec k argumentaci žalobce ohledně výše finančního zadostiučinění soud pro pořádek dodává, že navrhané rozšíření tohoto nároku o další částku 700.000,-Kč nepřipustil, neboť vyšší částku již nepovažuje za přiměřenou, což bylo žalobci i takto odůvodněno.

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 142/2 o.s.ř. Žalobci náleží za účelně vynaložené náklady právního zastoupení dle vyhl.č. 177/1996 Sb. odměna za 15 úkonů právní služby po 3.100,-Kč (převzetí a příprava zastoupení, předžalobní kvalifikovaná výzva ze dne 29.7.2014, podání žaloby vč. jejího doplnění, replika ze dne 4.1.2016, účast na jednání před soudem dne 13.1.2016, návrh na pokračování v přerušném řízení, účast na jednání před soudem dne 8.6.2016, účast na jednání před soudem dne 7.9.2016 /2 úkony/, vyjádření ze dne 20.9.2016, replika ze dne 3.11.2016, účast na jednání před soudem dne 9.11.2016, účast na jednání před odvolacím soudem, vyjádření ze dne 29.6.2018 a účast na jednání před soudem dne 18.7.2018); dále dle § 13/3 vyhlášky 15x rež. paušál po 300,-Kč, celkem za právní zastoupení 51.000,-Kč; dále byly žalobci přiznány náklady za hotové výdaje dle doložených dokladů – částka 2.633,-Kč za kontrolní nákupy a za posudky Ing. Vladislava Černého částka 20.200,-Kč (posudek Ing. Čady se týká výhradně vyloučeného řízení, nebyl proto zohledněn). Ve sporu činí úspěch žalobce cca 80%, po odečtení neúspěchu byla proto k náhradě žalobci přiznána za právní zastoupení částka 30.600,-Kč + 21% DPH v částce 6.426,-Kč a na hotových výdajích částka 13.700,-Kč, s připočtením částky 17.000,-Kč za soudní poplatky činí tedy náhrada žalobce celkem 67.726,-Kč.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do 15 dnů ode dne jeho doručení prostřednictvím podepsaného soudu k Vrchnímu soudu v Praze.

V Praze dne 18. července 2018

JUDr. Helena Nebesařová v.r.
předsedkyně senátu